

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาโดยใช้วิธีสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา โดยใช้ชุดการสอนภาษาอังกฤษ (Instructional kit) และวิธีการสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ และ 2) เพื่อศึกษาทัศนคติของครูและนักเรียนต่อวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาโดยใช้วิธีการสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการวิจัยเชิงกรณีศึกษาและวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้วิธีวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ (Mixed-method) เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 5 วิธี ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 58 ข้อ 2) แบบสอบถามเพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียน 3) การสังเกตการสอน 4) การสัมภาษณ์ครู และ 5) การสัมภาษณ์นักเรียน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 คน และ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 50 คน ของโรงเรียนเทศบาลแห่งหนึ่งในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และสุ่มนักเรียนแบบเฉพาะเจาะจงจำนวน 8 คนเพื่อให้สัมภาษณ์กลุ่ม (Group Interview)

ในบทนี้จะเป็นการรายงานสรุปผลการวิจัย จากนั้นเป็นการอภิปรายผล และในตอนสุดท้ายเป็นข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาโดยใช้วิธีสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือในครั้งนี้ มีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงกรณีศึกษาและวิจัยในชั้นเรียนด้วย โดยผู้วิจัยมีบทบาท 3 ประการ ได้แก่ 1) ผู้ดำเนินการและสร้างนวัตกรรม (Manager and innovator) และ 2) ผู้ให้ความช่วยเหลือครู (Supporter) และ 3) ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล (Data collector) ส่วนครูผู้ใช้นวัตกรรมมีบทบาท 3 ประการ ได้แก่ 1) ผู้ให้ข้อมูลและพิจารณาความเหมาะสมของชุดการสอน 2) ผู้ใช้นวัตกรรม และ 3) ผู้ให้ข้อมูล ส่วนผลการวิจัยสามารถสรุปตามคำถามวิจัย 2 ข้อ ได้แก่

- 1) วัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษ (Instructional kit) และวิธีการสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ (Cooperative language learning) สามารถพัฒนาประสิทธิภาพของการสอนภาษาอังกฤษได้มากน้อยเพียงใด และอย่างไร
- 2) ครูและนักเรียนมีทัศนคติต่อการใช้นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษ (Instructional kit) และวิธีการสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ (Cooperative language learning) อย่างไร และมากน้อยเพียงใด

5.1.1 สรุปผลประสิทธิภาพของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษและวิธีการสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ

ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษและวิธีการสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือนี้ สามารถสรุปผลได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ชนิด ได้แก่ 1) ข้อมูลจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ และ 2) ข้อมูลจากการสังเกตการสอน ดังต่อไปนี้

5.1.1.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 58 ข้อ ซึ่งประกอบด้วยการวัดจำนวน 3 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน สำหรับทักษะพูดไม่มีการวัด เนื่องจากมีปัญหาเรื่องเวลา และการบริหารจัดการจัดสอบปรากฏว่านักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยในทุกทักษะ โดยทักษะที่นักเรียนได้คะแนนสูงสุดคือทักษะการฟัง รองลงมาคือทักษะการอ่าน ส่วนทักษะการเขียนเป็นทักษะที่นักเรียนสอบได้น้อยที่สุด ดังสามารถสรุป ในตารางที่ 5.1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ทักษะ	คะแนนต่ำสุด/ คะแนนเต็ม	คะแนนสูงสุด/ คะแนนเต็ม	ค่าฐาน นิยม	ค่าเฉลี่ย
การฟัง	2/12	12/12	10	8.7
การอ่าน	3/24	16/24	5	7.36
การเขียน	0/22	17/22	0	3.96
ทุกทักษะ	9/58	43/58	14	20.02

จากตารางที่ 5.1 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ชั้นมัธยมศึกษาที่มีความสามารถแตกต่างกันอย่างชัดเจน สังเกตได้ว่าในขณะที่นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำสุดได้ 9 คะแนน แต่มีนักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุด 43 คะแนนจากคะแนนเต็ม 58 คะแนน และมีค่าฐานนิยมเท่ากับ 14 แม้ว่าค่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมจะได้อีกเพียง 20.02

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า โดยรวมทุกทักษะ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ 50 เปอร์เซ็นต์ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาทางด้านพบว่านักเรียนสอบผ่านเกณฑ์ในทักษะฟังและได้คะแนนสูงสุดในบรรดา 3 ทักษะคือทักษะฟัง อ่าน และเขียน โดยมีนักเรียนสามารถสอบได้คะแนนเต็มในทักษะฟัง และสอบไม่ผ่านเกณฑ์ในทักษะอ่านและเขียน โดยทักษะเขียนเป็นทักษะที่วิกฤติที่สุด

5.1.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตการสอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตการสอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ทฤษฎี Grounded Theory (Strauss & Corbin, 1998) สามารถสรุปผลการสังเกตการสอนได้เป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 2) ด้านบทบาทของครู 3) ด้านบทบาทของนักเรียน 4) ด้านการใช้ชุดการสอน ซึ่งประกอบด้วยหนังสือเรียน สื่อรูปภาพ และแนวการสอน และ 5) ด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของครู ซึ่งมีสาระสำคัญต่อไปนี้

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ผลสรุปชัดเจนว่าครูใช้กิจกรรมพร้อมกันทั้งชั้น (Whole-class activities) มากที่สุดเกือบตลอดเวลาของการสอนและการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ถึงแม้ว่าครูแสดงให้เห็นว่าพยายามใช้กิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่มแต่ครูจะกลับไปใช้กิจกรรมพร้อมกันทั้งชั้นด้วยความเคยชิน

ด้านบทบาทของครู สรุปได้ว่า ครูใช้วิธีการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher-centred) เกือบตลอดเวลาโดยสามารถระบุลักษณะบทบาทของครู ได้ 4 ลักษณะ ได้แก่ 1) บทบาทในการสอน (Teacher) 2) บทบาทในการควบคุม (Controller) 3) บทบาทในการกำกับและติดตาม (Monitor) และ 4) บทบาทในการช่วยเหลือนักเรียน (Facilitator) ซึ่งบทบาทที่เด่นที่สุดของครูคือเป็นผู้สอนและควบคุม

ด้านบทบาทของนักเรียน สรุปผลจากการสังเกตการสอน แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีลักษณะเป็นผู้รับ หรือเป็น Passive learners เกือบตลอดเวลาเนื่องจากบทบาทในชั้นเรียนจะอยู่ที่ครูมากกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ ถึงแม้ว่าจะมีนักเรียนตอบคำถามครูบ้าง แต่นักเรียนแทบจะไม่มีโอกาสทำงานคู่ หรือเป็นกลุ่มตามที่ได้เขียนไว้ในแนวการสอน

ด้านชุดการสอน ได้แก่การใช้หนังสือเรียน สื่อรูปภาพ และแนวการสอน จากการสังเกตการสอน สามารถสรุปผลได้ว่าชุดการสอน ซึ่งประกอบด้วยหนังสือเรียน และรูปภาพ รวมทั้งบัตรคำ ช่วยให้การสอนของครูดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถทำให้นักเรียนสนใจ บทเรียนและการสอนของครูได้เกือบตลอดเวลา ทั้ง ๆ ที่ครูใช้วิธีการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง โดยพบว่าครูมีวัตถุประสงค์ในการใช้ชุดการสอน 4 ประการ คือ 1) เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) 2) เพื่อใช้สอน (Presentation) 3) เพื่อให้นักเรียนฝึก (Practice) และ 4) เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ (Checking for understanding) อย่างไรก็ตาม ผลการสังเกตการสอนในครั้งแรกนั้นเห็นได้ว่า ครูไม่ใช้แนวการสอนเลย ซึ่งเป็นตัวแปรที่ผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมได้ แต่พบว่าครูหยิบแนวการสอนใช้ในการสังเกตครั้งที่ 2

ด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของครู จากการสังเกตการสอนทั้ง 2 ครั้งสรุปได้ว่าลักษณะเด่นของครูคือการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเกือบตลอดเวลา ซึ่งสามารถสังเกตได้ว่าโดยปกติครูใช้ English classroom language กับนักเรียนในขณะที่สอนอยู่เสมอ โดยเห็นได้ชัดเจนว่าครูใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ 1) การดำเนินการเรียนการสอน (Conducting the lesson) 2) เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ (Checking for understanding) 3) เพื่อดึงดูดความสนใจนักเรียนให้กลับมาที่บทเรียน (Drawing attention) และ 4) เพื่อให้กำลังใจนักเรียน (Giving reinforcement)

ผลสรุปจากการสังเกตการสอนทั้ง 5 ประการข้างต้น แสดงให้เห็นว่านวัตกรรมที่เป็นชุดการสอนช่วยทำให้การดำเนินการสอนมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้แก่หนังสือเรียน บัตรภาพ และบัตรคำ รวมทั้งการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของครู อย่างไรก็ตามครูไม่ได้ำนานวัตกรรมวิธีการสอนการเรียนรู้อื่นๆ

แบบร่วมมือ ไปใช้ในการดำเนินการสอนตามที่ผู้วิจัยได้ให้การอบรมและเขียนเอาไว้ในแนวการสอน ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของโครงการวิจัยนี้ เนื่องจากครุมุ่งไปที่การสอนเนื้อหาในบทเรียน (Presentation) และการวัดผลความเข้าใจของนักเรียน (Production) ในขณะที่ครูจะข้ามขั้นฝึก (Practice) ซึ่งเป็นช่วงของการใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่มซึ่งในที่นี้คือนวัตกรรมวิธีการสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ

5.1.2 สรุปผลทัศนคติของครูและนักเรียนต่อการใช้นวัตกรรมชุดการสอนภาษาอังกฤษ และวิธีการสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ

ผลสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่องทัศนคติของนักเรียนและครูนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล 2 วิธีได้แก่ 1) การใช้แบบสอบถาม ซึ่งใช้เฉพาะสำหรับนักเรียนเท่านั้น และ 2) การสัมภาษณ์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปเป็น 2 ข้อ ดังต่อไปนี้

5.1.2.1 สรุปผลการศึกษาทัศนคติของนักเรียนต่อการใช้นวัตกรรมชุดการสอนภาษาอังกฤษและวิธีการสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนต่อการใช้นวัตกรรมชุดการสอนภาษาอังกฤษ และวิธีการสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือทำการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 วิธีคือ 1) โดยใช้แบบสอบถาม และ 2) โดยวิธีการสัมภาษณ์ ผลสรุปปรากฏ ดังนี้

1) สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้าทัศนคติของนักเรียนจากแบบสอบถาม

ผลสรุปการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้าทัศนคติของนักเรียนต่อการใช้นวัตกรรมชุดการสอนภาษาอังกฤษ และวิธีการสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ โดยใช้แบบสอบถาม สามารถสรุปทัศนคติของนักเรียนได้ทั้งหมด 4 ด้าน คือ 1) ด้านเนื้อหาบทเรียน 2) ด้านหนังสือเรียนซึ่งหมายถึงภาพและขนาดตัวอักษรในหนังสือเรียน 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และ 4) ด้านผู้สอน โดยพบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดกับการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือในภาพรวม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่านักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดกับด้านผู้สอนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 รองลงมาได้แก่ด้านลักษณะหนังสือเรียนซึ่งได้แก่ภาพประกอบบทเรียน พร้อมทั้งขนาดตัวอักษรโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.5 และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 ตามลำดับ ในขณะที่นักเรียนเห็นด้วยในระดับมากกับด้านเนื้อหาของบทเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 ดังแสดงในตารางที่ 5.1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.2 สรุป ทรรศนะของนักเรียนต่อนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ

ทรรศนะ	คะแนนเฉลี่ย	SD	ความหมาย
1) ด้านผู้สอน	3.6	0.09	เห็นด้วยมากที่สุด
2) ด้านลักษณะหนังสือเรียนได้แก่ภาพประกอบและขนาดตัวอักษร	3.5	0.1	เห็นด้วยมากที่สุด
3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.27	0.13	เห็นด้วยมากที่สุด
4) ด้านเนื้อหาบทเรียน	3.13	0.34	เห็นด้วยมาก
เฉลี่ยรวมทั้ง 4 ด้าน	3.34	0.28	เห็นด้วยมากที่สุด

จากตารางที่ 5.1 ข้างต้นแสดงให้เห็นว่าในภาพรวมแล้วนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดกับการใช้นวัตกรรมการสอนและการเรียนการสอนโดยวิธีการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ

2) สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาทรรศนะของนักเรียนจากสัมภาษณ์

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทรรศนะของนักเรียนต่อการใช้นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษ และวิธีการสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือนี้ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์กลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ทฤษฎี Grounded Theory (Strauss และ Corbin, 1998) พบว่ามีประเด็นสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ 1) เจตคติและแรงจูงใจ และ 2) วิธีการเรียนของนักเรียน ดังนี้

1) เจตคติและแรงจูงใจของนักเรียน ในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้นวัตกรรมฯ ในโครงการวิจัยนี้สรุปได้ว่านักเรียนมีนักเรียนมีเจตคติและแรงจูงใจที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเหตุผลและปัจจัย 3 ประการ ได้แก่ 1) หนังสือเรียน Let's Plearn 2) ตัวครูและวิธีการสอนของครู และ 3) แรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

2) วิธีการเรียนของนักเรียน ในการเรียนโดยใช้นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษและวิธีการสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ ผลสรุปแสดงให้เห็นว่านักเรียนชอบกิจกรรมที่ปรากฏในบทเรียน ทั้งนี้เพราะสามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องกลวิธีในการเรียน (Learning styles) (Harmer, 2007; Hedge, 2000; Richards & Lockhart, 1996) และนักเรียนชอบทั้งวิธีการเรียนด้วยตนเอง และวิธีการเรียนร่วมกับเพื่อนโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่ม

5.1.2.2 สรุปผลพรรณนาของครูต่อการใช้นวัตกรรมชุดการสอน ภาษาอังกฤษ และวิธีการสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพรรณนาของครูต่อการใช้นวัตกรรมชุดการสอนภาษาอังกฤษและวิธีการสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือนี้ ใช้วิธีการสัมภาษณ์ครูผู้สอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ทฤษฎี Grounded Theory (Strauss & Corbin, 1998) สามารถสรุปผลได้เป็น 5 ประเด็น คือ 1) ด้านชุดการสอน 2) ด้านวิธีการเรียนการสอน 3) ด้านเกี่ยวกับตัวครูผู้ใช้นวัตกรรม 4) ด้านเกี่ยวกับผู้เรียน และ 5) ด้านแรงจูงใจในการพัฒนาวิชาชีพ ดังนี้

ด้านชุดการสอน ซึ่งได้แก่ หนังสือเรียน Let's Pleam สื่อรูปภาพ และบัตรคำ สามารถสรุปพรรณนาของครูผู้สอนได้เป็น 3 ข้อ ได้แก่ 1) ครูมีความเห็นว่าหนังสือเรียน Let's Pleam เป็นสื่อการสอนที่ดี แม้ว่าเนื้อหาในบทเรียนบางบทจะยากและค่อนข้างยาวเกินไปสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในขณะที่เดียวกันครูชอบเนื้อหาเนื่องจากมีความหมายต่อชีวิตประจำวันของนักเรียน 2) ครูชอบคำสั่งภาษาไทยและตัวอย่างในหนังสือเรียน เนื่องจากนักเรียนสามารถอ่านและศึกษาได้ด้วยตนเอง และ 3) สื่อรูปภาพและบัตรคำ เป็นอุปกรณ์ที่ช่วยให้การดำเนินการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น โดยเฉพาะในการสอนคำศัพท์ ซึ่งครูใช้ทุกครั้งที่เข้าสอน

ด้านวิธีการเรียนการสอน ในข้อนี้ ครูเห็นว่ากิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่มสามารถช่วยในการเรียนของนักเรียนได้ดีถ้าใช้เสมอ ซึ่งอาจตีความได้ว่าโดยปกติครูไม่ค่อยได้ใช้นวัตกรรมที่มุ่งให้นักเรียนฝึกทักษะโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่ม

ด้านเกี่ยวกับตัวครูผู้ใช้นวัตกรรม ครูผู้สอนยอมรับว่าไม่ค่อยได้ใช้วิธีการของการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ ทั้งนี้ยังแสดงพรรณนาว่าครูควรมีบทบาทในการสอน 40 นาที ส่วนนักเรียนควรรู้ใช้เพียง 20 นาที ในขณะที่นักเรียนมีความเห็นว่าครูไม่ควรใช้เวลาเกิน 30 นาที

ด้านเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ครูมีความเห็นว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะด้านการฟังอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดสอบที่นักเรียนผ่านเกณฑ์ 50 เปอร์เซ็นต์ และมีนักเรียนได้คะแนนเต็มในทักษะการฟัง มีพัฒนาทักษะอ่านบ้าง ส่วนทักษะการเขียนนั้น นักเรียนเขียนประโยคตามหนังสือมาส่งครู อย่างไรก็ตามครูผู้สอนเห็นว่านักเรียนชอบทักษะพูดโดยเฉพาะนักเรียนหญิง ซึ่งแบบทดสอบไม่ได้วัดทักษะพูดเนื่องจากไม่สะดวกในการดำเนินการจัดสอบ

ด้านแรงจูงใจในการพัฒนาวิชาชีพ ครูผู้ให้สัมภาษณ์แสดงทรรศนะว่าการอาสาเป็นครูผู้ใช้นวัตกรรมฯของโครงการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแรงจูงใจและมีส่วนกระตุ้นในการพัฒนาตนเองโดยกล่าวว่า ต้องการสร้างสื่อการเรียนการสอน และทำผลงานเพื่อเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการต่อไป

โดยสรุปแล้วผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากทั้ง 5 แหล่ง ได้แก่ 1) ข้อมูลจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ 2) ข้อมูลจากการสังเกตการสอน 3) ข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อศึกษาทรรศนะของนักเรียน 4) ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักเรียน และ 5) ข้อมูลการสัมภาษณ์ครู แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของนวัตกรรมฯ ในแง่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนจากการใช้นวัตกรรมฯอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะทักษะเขียน ยกเว้นทักษะฟังที่นักเรียนทำได้ดี นอกจากนี้ยังพบว่าครูผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางมากกว่าวิธีสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ ซึ่งมีผลให้นักเรียนมีบทบาทเป็นผู้รับ หรือ Passive learners มากกว่าการเป็น Active learners จึงมีผลทำให้นักเรียนไม่ได้ฝึกฝนทักษะตามแนวการสอนของการเรียนแบบร่วมมือ อย่างไรก็ตามผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ทั้งครูและนักเรียน พบว่าทั้งครูและนักเรียนมีทรรศนะเชิงบวกต่อการสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือเรียน Let's Plearn และนักเรียนยังมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษจากการใช้นวัตกรรมฯ ในครั้งนี้

5.2 อภิปรายผล

ดังได้กล่าวไว้ในบทนำข้างต้นว่าวัตถุประสงค์สำคัญของการศึกษาของโครงการวิจัยคือ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา โดยใช้ชุดการสอนภาษาอังกฤษ (Instructional kit) และวิธีการสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ และ 2) เพื่อศึกษาทรรศนะของครูและนักเรียนต่อนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาโดยใช้วิธีการสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ จากผลการศึกษานำเสนอประเด็นสำคัญในการอภิปรายผลได้ 3 ประเด็น ได้แก่ 1) วิธีการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ 2) แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และ 3) การวิจัยในชั้นเรียนของครู ดังมีรายละเอียดในการอภิปรายผลต่อไปนี้

5.2.1 วิธีการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ

ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้วิธีการสอนแบบการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือไม่ประสบผลสำเร็จ ในขณะที่การสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง หรือที่เรียกว่า Teacher-centred Method ยังใช้ได้ผลดีอยู่ ถึงแม้ว่านักเรียนต้องการให้ครูลดบทบาทในการ “แสดง” ลงบ้างก็ตาม ผล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตการสอนและการสัมภาษณ์ครู อาจเกี่ยวข้องกับเหตุและปัจจัย 2 ประการ คือ 1) วิธีการสอนของครู และ 2) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน

5.2.1.1 วิธีการสอนของครู

นัยยะสำคัญของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าครูเคยชินกับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง หรือ Teacher-centred method โดยมุ่งไปที่ชั้นการสอนหรือ Presentation และชั้นการวัด หรือ Production แต่ข้ามขั้นการให้นักเรียนได้ฝึกฝน หรือ Practice (Harmer, 2007; Brown H. D., 2000; Hedge, 2000) ซึ่งบทบาทหลักของครู คือเป็นผู้สอน และผู้ควบคุมการเรียนของนักเรียนให้เป็นที่ไปตามเนื้อหาและแบบฝึกหัดที่กำหนดในหนังสือเรียน ในขณะที่นวัตกรรมในเรื่องเทคนิควิธีการสอน ซึ่งเป็นเป้าหมายของการวิจัยคือการใช้วิธีการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ ซึ่งมีหลักการอยู่ที่การใช้กิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกทำงานและเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีครูเป็นผู้กำกับและดูแล (โปรดดูบทที่ 2 ข้อ 2.2.1) ซึ่งมีการศึกษาวิจัยที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีร่วมมือกันหรือ Cooperative learning นี้ นอกจากจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดีแล้วยังมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย (ละมัย โคตรโสภา, 2547) นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าวิธีการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือทำให้เกิดผลกระทบเชิงบวกต่อแรงจูงใจและกลวิธีในการเรียนไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียน เมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนพร้อมกันทั้งชั้น หรือ Whole-class teaching (Liao และ Barnitz, 2005) ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าครูจะสอนตามความเคยชิน และความถนัดแม้ว่าจะตระหนักดีว่าวิธีการการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือจะช่วยส่งเสริมและให้โอกาสนักเรียนฝึกใช้ภาษาในชั้นเรียนก็ตาม

ในกรณีของการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งพบว่าวิธีการสอนแบบการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือไม่ประสบผลสำเร็จ อาจเนื่องมาจากสาเหตุ 3 ประการ ดังที่ปรากฏในข้อมูลการสังเกตการสอน และการสัมภาษณ์ ได้แก่

1) ครูไม่ได้เป็นผู้ต้องการใช้วิธีการสอนนี้แม้จะได้รับการอบรมจากผู้วิจัยในหลักการและวิธีการสอนภาษาแบบร่วมมือแล้วก็ตาม

2) ครูไม่เข้าใจวิธีการใช้ และไม่สามารการใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ

3) ครูอาจมีความเชื่อว่าการเรียนของนักเรียนจำเป็นต้องได้รับการควบคุมให้อยู่ในระเบียบเรียบร้อย ซึ่งไม่ใช่ลักษณะของการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือที่นักเรียนต้องมีการเคลื่อนไหวเมื่อต้องทำกิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่ม

โดยสรุปแล้วอาจกล่าวได้ว่าการที่ครูไม่ใช้นวัตกรรมวิธีการสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ ตลอดระยะเวลาของการทดลองใช้นวัตกรรม อาจมีสาเหตุมาจากความเชื่อของครู (Teacher's belief) ในเรื่องวิธีการสอนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Vibulphol (2009) ที่ศึกษาความเชื่อในการเรียนภาษาอังกฤษและวิธีการสอนของครูฝึกสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย โดยพบว่าครูมีความเชื่อว่าการสอนควรมุ่งเน้นที่ไวยากรณ์และคำศัพท์ (Form and Meaning) ซึ่งเกี่ยวข้องกับความเชื่อ 3 ประการ ได้แก่ 1) ความสามารถของตัวครู (Self-Efficacy) 2) ความสำคัญของไวยากรณ์ (Importance of Grammar) และ 3) ความยากของภาษาอังกฤษในแต่ละทักษะ (Difficulty of English Skills)

สำหรับงานวิจัยในต่างประเทศนั้น Richards และ Lockhart (1996, p. 37) พบในงานวิจัยเรื่องการสำรวจความเชื่อของครูว่า

“ครูชาวจีนในฮ่องกงเชื่อว่าบทบาทหลักของครูสอนภาษาอังกฤษควรมี 4 ประการ ได้แก่ 1) จัดหาประสบการณ์ให้นักเรียน 2) เป็นตัวอย่างในการใช้ภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง 3) ตอบคำถามนักเรียน และ 4) แก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของนักเรียน”

อย่างไรก็ตาม ผลดีที่เกิดจากการที่ครูเป็นผู้มีบทบาทหลักในการสอนและใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเกือบตลอดเวลา ทำให้นักเรียนมีทักษะฟังที่ดี ดังจะเห็นได้ว่าเป็นทักษะเดียวที่นักเรียนสอบผ่าน ซึ่งไม่ค่อยปรากฏในพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษา นอกจากนี้ผลการวิจัยของ ธนกฤต ถาวรรัฐ (2550) ที่ศึกษาปัจจัยสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยพบว่า นอกเหนือจากความสามารถของผู้เรียนและ กิจกรรมด้านการสอน ยังมีเทคนิคการสอน และ พฤติกรรมการสอนของครู เป็นสามปัจจัยใน 10 ปัจจัย ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

5.2.1.2 การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน

ความสำคัญอีกประการหนึ่งในเรื่องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 5 ที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่านักเรียนต้องการให้ครูเป็น

ตัวอย่างในเรื่องรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้ เนื่องจากนักเรียนแสดงทรรศนะว่าครูเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียน โดยจากคะแนนจากแบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยสูงถึง 3.6 (เห็นด้วยมากที่สุด) ซึ่งหมายความว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อครู และนั่นย่อหมายถึงว่าครูมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องครูช่วยทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจและสนุก (ค่าเฉลี่ย = 3.72) และยังช่วยกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนใช้ภาษาอังกฤษในการทำกิจกรรม (ค่าเฉลี่ย = 3.62) ผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักเรียนต้องการตัวอย่างในการใช้ภาษาอังกฤษของครู

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่านักเรียนจะชอบการสอนของครู แต่นักเรียนที่ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดมีความเห็นว่า บทบาทของครูในการสอนไม่ควรเกิน 30 นาที ซึ่งหมายความว่านักเรียนต้องการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนหรืออาจเรียกได้ว่าเป็น Active learner ซึ่งเป็นหลักการของนวัตกรรมวิธีการสอนแบบการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ ในโครงการวิจัยครั้งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในเรื่องนี้ มีงานวิจัยต่างประเทศที่พบว่า การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน หรือ Collaboration ในการเรียนคำศัพท์ ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเมื่อเปรียบเทียบกับ การให้นักเรียนเรียนเป็นรายบุคคล (Huffman, 2010) ซึ่งจะอภิปรายผลในหัวข้อต่อไปเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

5.2.2 แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาวิจัยที่ปรากฏว่า แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมีเหตุและปัจจัยมาจากหนังสือเรียน Let's Plearn โดยทั้งครูผู้สอนและนักเรียนได้แสดงทรรศนะตรงกัน ในภาพรวมคะแนนจากแบบสอบถามนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 3.34) ส่วนข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักเรียนได้ระบุอย่างชัดเจนว่า เป็นเพราะคุณลักษณะสำคัญของหนังสือเรียน 2 ประการ ได้แก่ 1) เนื้อหา 2) รูปภาพประกอบและสีสัน ดังที่จะอภิปรายในรายละเอียดต่อไปนี้

ประการแรก เนื้อหาในหนังสือเรียน Let's Plearn เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันโดยเฉพาะบริบทของอำเภอหาดใหญ่ที่อยู่ในบทเรียนนั้นมีความหมายต่อตัวผู้เรียน เนื่องจากเป็นสื่อจริง (Authentic material) ซึ่งมีผลทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้นเนื่องจากทั้งครูและนักเรียนมีความคุ้นเคยกับเนื้อหาในบทเรียน นัยสำคัญนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Thanajaro (2000) ซึ่งได้ศึกษาอิทธิพลของการใช้สื่อจริงเพื่อพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่

สองและพบว่าสื่อช่วยทำให้ผู้เรียนเพิ่มความคุ้นเคยและมีความมั่นใจในการฟัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่มีปัญหาเรื่องวัฒนธรรมเหมือนอย่างในหนังสือเรียนที่เป็น Commercial book ที่ถูกกำหนดโดยหน่วยงาน ซึ่งมีเนื้อหาคนละบริบทและไม่ตรงกับความต้องการของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Cardona (2008) ที่พบว่านักเรียนเปโตริกันในระดับประถมศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ชอบหนังสือเรียนที่มีความหลากหลายทางด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของชาวเปโตริกันมากกว่าหนังสือเรียนที่เต็มไปด้วยวัฒนธรรมของชาวอเมริกัน

ส่วนประการที่สอง ได้แก่การที่หนังสือเรียน Let's Pleam มีรูปภาพที่มีสีสัน โดยเฉพาะภาพประกอบที่เป็นกิจกรรมประจำวันของนักเรียนซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจและทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน โดยเฉพาะจากการสัมภาษณ์นักเรียนกล่าวเปรียบเทียบว่าหนังสือ Commercial book ที่เคยใช้เคยเป็นภาพขาวดำ กระดาษขาดง่าย

อาจกล่าวได้ว่าแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่เกิดจากชุดการสอน ซึ่งรวมทั้งหนังสือเรียน Let's Pleam บัตรภาพ และบัตรคำ ถือเป็นแรงจูงใจภายนอก (โปรดดูบทที่ 2 ข้อ 2.2.3.1) อย่างไรก็ตามแม้ว่าผลการวิจัยในเรื่องทัศนคติที่มีต่อการใช้นวัตกรรมจะดีมาก ทั้งจากตัวครูและนักเรียน แต่ผลการทดสอบสัมฤทธิ์ผลในการเรียนที่ไม่ผ่านทั้งทักษะอ่านและทักษะเขียน บ่งบอกลำดับสำคัญว่าการสอนของครู กับลักษณะข้อสอบของผู้วิจัยไม่สอดคล้องกัน ในประเด็นนี้ กล่าวได้ว่าอาจมีผลมาจากการเรียนการสอน 2 ประการ คือ

1) นักเรียนไม่เคยชินกับข้อสอบที่ต้องเขียนถึงแม้จะมีข้อสอบแบบเลือกตอบอยู่บ้าง นอกจากนี้เนื้อหาในข้อสอบอาจยากเกินไปสำหรับนักเรียน แม้ว่าข้อทดสอบที่จัดทำโดยผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาและรูปแบบข้อสอบเหมือนแบบฝึกหัดในหนังสือเรียน Let's Pleam โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อสอบทักษะการเขียนที่นักเรียนต้องเขียนคำและประโยค ปรากฏว่ามีนักเรียนได้คะแนนต่ำสุดคือ ศูนย์ และคะแนนสูงสุดเพียง 17 จากคะแนนเต็มในทักษะเขียน 22 คะแนนซึ่งตามหลักการของการออกข้อสอบนั้น จำเป็นที่นักเรียนต้องคุ้นชินกับรูปแบบ ของข้อสอบ(Test format) และแบบทดสอบต้องสอดคล้องกับการสอนของครู ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของกระบวนการประเมินผลการเรียนการสอน นอกเหนือไปจากวัตถุประสงค์และสื่อการเรียนการสอน (Brown และ Hudson, 2002, หน้า 28) โดยนักเรียนควรคุ้นเคยกับแบบทดสอบในลักษณะต่าง ๆ มาแล้ว เช่น แบบเติมคำ จับคู่ และแต่งประโยค

2) นักเรียนได้รับการฝึกฝนไม่เพียงพอ ดังที่ได้อภิปรายแล้วในข้อ 5.3.1.1 ที่การสอนของคุณอาจจะข้ามขั้นฝึก หรือ Practice โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณไม่ได้ใช้กิจกรรมคู่หรือกลุ่มซึ่งเป็นเป้าหมายของนวัตกรรม แต่ครูเคยชินกับการใช้วิธีสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง ดังจะเห็นได้ว่า ผลคือนักเรียนมีผลการทดสอบที่ดีด้านทักษะการฟัง แต่สอบไม่ผ่านในทักษะอ่านและเขียน

ดังที่ได้อภิปรายไปแล้วข้างต้น ว่านัยสำคัญของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ชี้ให้เห็นว่านวัตกรรมที่เป็นสื่อการเรียนการสอน ที่มีเนื้อหาและบริบทที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและมีความหมายต่อตัวนักเรียน รวมทั้งสีสันและภาพประกอบมีส่วนกระตุ้นให้นักเรียนมีแรงจูงใจและเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ

5.2.3 การวิจัยในชั้นเรียนของคุณ

นัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อตัวครูผู้สอนอันเป็นผลมาจากโครงการวิจัยนี้ คือการกระตุ้นความสนใจของครูผู้สอน โดยให้รู้สึกคุ้นเคยกับการวิจัยในชั้นเรียนและเกิดความมั่นใจและความต้องการที่จะทำงานวิจัยในชั้นเรียนของตนเอง

ผลจากการสัมภาษณ์ครู พบว่าโครงการวิจัยครั้งนี้มีอิทธิพลที่กระตุ้นให้ครูผู้สอนมีความต้องการพัฒนาวิชาชีพโดยทำวิจัยในชั้นเรียน โดย “ครูสาว” ไม่คิดว่าเป็นเรื่องยากเกินความสามารถซึ่งมีผลทำให้มีความก้าวหน้าในการเลื่อนระดับจากตำแหน่งครู เป็นครูผู้เชี่ยวชาญ นอกจากนี้การทำวิจัยในชั้นเรียนที่แท้จริงย่อมต้องเกิดจากความต้องการของคุณเพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนของตนเอง อันจะนำไปสู่การพัฒนาวิชาชีพหรือ Professional development (Burns, 1999; Wallace, 1998; Richards และ Lockhart, 1996)

อย่างไรก็ตาม จากประสบการณ์ตรงของผู้วิจัยในการได้มีโอกาสไปเยี่ยมโรงเรียนหลายโรงเรียน โดยเฉพาะโรงเรียนขยายโอกาสที่จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา ทั้งที่อยู่ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานการศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าโรงเรียนเหล่านั้นขาดแคลนครูสอนภาษาอังกฤษที่จบโดยตรงด้านการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคสำคัญในการที่จะมีครูสอนภาษาอังกฤษต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากขาดความมั่นใจ ทั้งในตัวเองค์ความรู้ภาษาอังกฤษ และความรู้ความเข้าใจในทฤษฎีวิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยเชิงสำรวจความต้องการของคุณจินที่สอน

ภาษาอังกฤษในประเทศฮ่องกงของ Mak (2009) ว่าครูที่มีประสบการณ์และคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษมีความต้องการพัฒนาวิชาชีพมากกว่าครูที่ขาดคุณสมบัติและมีประสบการณ์น้อย ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่านี่คือเหตุผลที่โรงเรียนทั้งในประเทศและต่างประเทศ กำหนดให้ครูจำเป็นต้องมีการทำผลงานทางวิชาการเพื่อแสดงถึงการพัฒนาวิชาชีพของตนเอง

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนานวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาโดยใช้วิธีสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ ครั้งนี้ สามารถนำเสนอได้ 2 ประเด็น ได้แก่ 1) ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย และ 2) ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

สำหรับข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกได้เป็น 2 ประการ ได้แก่ 1) การสร้างสื่อประกอบหนังสือเรียน และ 2) การเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพของครู

5.3.1.1 การสร้างสื่อประกอบหนังสือเรียน

ผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการเลือกหนังสือเรียน มีผลต่อการสร้างแรงจูงใจและเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา แม้ว่าในสภาพความเป็นจริงหนังสือเรียนนั้นถูกเลือกมาแล้วโดยหน่วยงานทางการศึกษา ซึ่งเป็น Commercial book ขณะนี้โรงเรียนส่วนมากใช้ Commercial book ซึ่งมีบริบทในหนังสือเรียนที่ไม่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน วัฒนธรรม และความเป็นอยู่ที่เป็นสิ่งที่ใกล้ตัวผู้เรียน และไม่มี ความหมายต่อผู้เรียน ไม่เฉพาะเจาะจงทำให้ขาดคุณสมบัติสำคัญที่จะดึงดูดความสนใจของนักเรียน อีกทั้งคุณภาพหนังสือไม่ดี ขาดง่ายที่ที่สำคัญขาดการประเมินข้อดีและข้อจำกัดของหนังสือที่เป็นรูปธรรม

ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรสร้างสื่อประกอบหนังสือเรียนที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับนักเรียนและครู ทั้งๆ ที่ครูส่วนมากจะมีการสร้างสื่อสนับสนุนการเรียนการสอนอยู่แล้ว แต่อาจต้องการความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านวิธีการเขียนเอกสารตำรา ด้านองค์ความรู้ของครู รวมทั้งกระบวนการจัดทำและการขอความช่วยเหลือจากเครือข่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านงบประมาณ ซึ่งจะทำให้ได้สื่อการเรียนการสอนที่ตรงตามความต้องการของผู้เรียนและผู้สอน อันจะนำไปสู่การ

เรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษและมีเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป

5.3.1.2 การเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพของครู

ผลจากการวิจัยในโครงการนี้แสดงให้เห็นว่าครูชอบ หรือมีวิธีการสอนเฉพาะตัว ซึ่งไม่จำกัดว่าจะเป็นการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง หรือผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ถ้าผลของการเรียนการสอนทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตร ย่อมหมายความว่า การเรียนการสอนนั้นประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทั้งจากตัวครู ตัวผู้เรียนและบริบทของผู้เรียน สื่อการเรียนการสอน และที่สำคัญคือการวัดผลและประเมินผลที่สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ได้จริง ดังนั้นจึงดูเหมือนว่าการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพของครูยังจำเป็นต้องดำเนินอยู่เป็นวงจรของการพัฒนาการเรียนการสอนตรงตามหลักการของการวิจัยในชั้นเรียนหรือ Action research (Kemmis, 1999; Burns, 1999; Wallace, 1998; Harmer, 2007; Richards & Lockhart, 1996)

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

ข้อจำกัดของโครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาโดยใช้วิธีสอนการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือในครั้งนี้ มี 2 ประการ คือ 1) ช่วงเวลาของการใช้วัตกรรมการ และ 2) ผู้วิจัยไม่ได้เป็นผู้ใช้วัตกรรมการ ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบ ดังนี้

ช่วงเวลาในการใช้วัตกรรมการเป็น ช่วงที่โรงเรียนเพิ่งประสบปัญหาน้ำท่วมใหญ่ในอำเภอหาดใหญ่ สถานที่ ตัวครู และนักเรียนยังอยู่ในสภาพปรับตัว ทำให้มีผลกระทบต่อการใช้วัตกรรมการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูไม่สามารถสอนได้ครบทั้ง 10 บทเรียน ดังนั้นนักเรียนจึงอาจไม่มีโอกาสฝึกและเรียนรู้ภาษาได้มากพอที่จะเห็นผลชัดเจน

ผู้วิจัยไม่ได้เป็นผู้ใช้วัตกรรมการ แม้ว่ารูปแบบการวิจัยจะเป็นการวิจัยในชั้นเรียนก็ตาม ดังนั้นจะเห็นได้ว่าไม่ประสบผลสำเร็จในส่วนของนวัตกรรมที่เป็นวิธีการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ เนื่องจากผู้สอนไม่เคยใช้วิธีการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือมาก่อน จึงขาดทักษะและความชำนาญ เนื่องจากเคยชินกับการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง

จากข้อจำกัด 2 ประการข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าหากมีการวิจัยการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ (Collaborative action research) นี้ต่อไปครูควรมีความเข้าใจในวิธีการ และจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องมีบทบาทเป็นทั้งผู้สอนและผู้วิจัยในขณะเดียวกัน (Teacher/researcher) ซึ่งหมายถึงเป็นการวิจัยในชั้นเรียนที่สมบูรณ์แบบ นั่นคือมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งเป็นเป้าหมายแอบแฝงของโครงการวิจัยนี้ ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับครูผู้อาสาใช้นวัตกรรม